

Giovanni Sollima *Lamentatio Cello solo* (1998)

Ο τσελίστας *Ιταλός βιρτουόζος* από το Παλέρμο σπούδασε με τους G. Perriera και A. Janigro και σύνθεση με τον πατέρα του Eliodoro και τον M. Kelemen. Συνεργάστηκε με διεθνούς φήμης μουσικούς όπως οι C. Abbado, M. Argerich, R.Muti, Y. Bashmet, V. Mullova, P. Smith, P. Glass, Yo-Yo Ma. Με το χάρισμα να μεταμορφώνεται σε jazz ή performer artist, χωρίς την ανησυχία του λάθους, η ερευνητική ματιά, η συνθετική του περιέργεια, η αντισυμβατική του φύση τον έστρεψαν στη διερεύνηση των ορίων της συναρμογής τόσο των ηχοχρωμάτων όσο και κάθε γοητευτικού στιλ για το πνεύμα του. Το δεξιοτεχνικό καθλωτικό *Lamentatio* αποτελεί σαφές τεκμήριο της διεύρυνσης του ρεπερτορίου του τσέλου καθώς και της συνύπαρξης υφών και στοιχείων σε μινιμαλιστικό έθνικ καμβά. Στην κοσμοθεωρία του η μουσική είναι μέσο επικοινωνίας και πραγμάτωσης διαχρονικών ταξιδιών από το μπαρόκ ως το μέταλ ροκ συγχωνεύσεων της κλασικής με ρυθμούς και στιλ της Μεσογείου, του μελωδικού Ιταλικού ύφους, και πειραματισμών με ήχους της ανατολής, ηλεκτρικούς, ακουστικούς ή ίδιο-κατασκευασμένων οργάνων. Έχει εμφανιστεί σε επίσημους, εναλλακτικούς χώρους και παραδοσιακά φεστιβάλ, και συνεργαστεί με διεθνείς σκηνοθέτες και χορογράφους. Από το 2010, λαμβάνοντας την ανώτατη διάκριση στην Ιταλική μουσική ιεραρχία, διδάσκει στην Ακαδημία της Santa Cecilia της Ρώμης. Παίζει με βιολοντσέλο του Francesco Ruggeri (Cremona, 1679).

Claude Bolling *Jazz a la Francaise for Jazz Piano Trio* (1984)

I. A la Francaise II. Garnerama III. Etude in blue IV. Fiancees en Folie (Seven Chances)

Γεννημένος το 1930 και με αφετηρία τις Κάννες και μετέπειτα το Παρίσι, ο πολυβραβευμένος Γάλλος τζαζ πιανίστας, συνθέτης, δημιουργός πιάνο τρίο, συνόλων combo, διευθυντής μεγάλης μπάντας, διασκευαστής και παραγωγός **Claude Bolling**, σπούδασε πιάνο, κλασική και τζαζ αρμονία, αντίστιξη και σύνθεση. Εμπνεύστηκε ιδιαίτερα και συνεργάστηκε με τον D. Ellington, και τους O. Peterson, L. Hampton, St. Grappelli συμβάλλοντας στην αναγέννηση της ευρωπαϊκής παραδοσιακής τζαζ του 1950-60, χωρίς να προσχωρήσει στην avant garde. Σημαντική θέση μεταξύ των πολυάριθμων διασκευών και συνθέσεων για γαλλικές ταινίες, τηλεόραση, κατέχουν 11 έργα που συναρμολόζουν δυτικοευρωπαϊκά με τζαζ στοιχεία, δημιουργώντας ένα νέο είδος κλασικής crossover τζαζ μουσικής δωματίου. Αφετηρία στάθηκε ο διάλογος μεταξύ κλασικού και τζαζ πιανίστα στη Σονάτα για δύο πιάνο No.1 του 1972. Προβάλλοντας την πτυχία του πιανίστα της τζαζ, ως κληρονόμος των L. Hampton R. Eldridge, K. Clarke και των θρυλικών D. Ellington, T. Wilson, E. Hines, Art Tatum με το *Jazz a la Francaise* έφερε στο προσκήνιο το αγαπημένο του πιάνο τρίο. Στα 7 αυτοτελή κομμάτια με τους παραπεμπτικούς τίτλους στις ποικίλες επιρροές και πηγές έμπνευσης τους: **A la Francaise, Garnerama, Bach to Swing, Etude in blue, Not This Time, Blue Kiss from Brazil, Fiancees en Folie (Seven Chances)**, συναρμολογεί αναφορές σε μπαρόκ και Bach, ragtime, blues, New Orleans jazz, boogie-woogie swing, ρυθμούς της λατινικής Αμερικής, δημιουργώντας ένα μωσαϊκό είδος κλασικής jazz swing με ύφος κομψό και χαρούμενο, μελωδικό και μελαγχολικό, εκλεπτυσμένο ή και ενθουσιώδες, ανέμελο και εύθυμο.

Claude Bolling *Suite for Flute and Jazz Piano Trio : Véloce* (1973)

Μεταγραφή για τσέλο D. Gudimov

Ο μελωδικός αλλά και φρενήρης διάλογος που κατορθώνει μια φανταστική ισορροπία έντασης και χαλάρωσης μεταξύ τσέλου και πιάνο τρίο στο **Véloce** αποτελεί τον καθλωτικό με θαυμαστικό, επίλογο της Σουίτας που έγραψε ο Bolling για τον φλαουτίστα Jean-Pierre Rampal. Ανήκει στις crossover Σουίτες που έγραψε για τους διεθνείς κλασικούς βιρτουόζους A. Lagoya, P. Zukerman, M. André, Yo-Yo Ma. Η συνύπαρξη της Μπαρόκ κομψότητας με το μοντέρνο swing συντελείται στα 7 μέρη: το κρυστάλλινο, χαρούμενο **Baroque and Blue**, το μελωδικό, αισθησιακό και δροσερό **Sentimentale**, το ρυθμικό φλερτ του **Javanaise**, το απολαυστικά δραστήριο αντιστικτικό **Fugace**, το νοσταλγικό **Irlandaise**, την περιπαικτική περιπλάνηση του **Versatile** για μπάσο φλάουτο και το **Véloce**.

Σπύρος Δεληγιαννόπουλος *Λυπήσου* (Μάρτιος 2017 α' εκτέλεση)

Η εκδοχή για το κουαρτέτο βασίζεται στην μελοποίηση του 1999, του ποιήματος του Ναπολέοντα Λαπαθιώτη (1888-1944). Ο εμφανής δραματουργικός τόνος που αποπνέει το ποίημα αποτυπώνεται στην αρμονική και ρυθμική εκφορά του *Tempo di Milonga* πιθανόν εμπνευσμένη από τον αισθησιασμό της ποίησης ή και ως μνεία του έντονου

αισθητισμού της ζωής του Λαπαθιώτη. Η αίσθηση του τάνγκο στο ύφος του Piazzolla ενισχύεται και στην σύντομη αναφορά *Tempo di Tango*, απηχώντας ίσως τους τολμηρούς στίχους του ποιητή. Η διάχυτη ρομαντική μελαγχολία, η νοσταλγία και η συνακόλουθη απελπισία των χαμένων ιδανικών, αποδίδεται συμβολικά στο κεντρικό σόλο του πιάνου επιστρατεύοντας στην εκφραστική *milonga* την πλήρη ηχοχρωματική παλέτα του, πριν την επανάληψη της εναρκτήριας ρυθμομελωδικής χειρονομίας στον σύντομο επίλογο.

Σπύρος Δεληγιαννόπουλος *Ιόνιο Νυχτερινό Νο 4* (Μάρτιος 2017 α' εκτέλεση)

Ανήκει στην ομώνυμη συλλογή 6 νυχτερινών για πιάνο του 2007 εμπνευσμένων από παραδοσιακά τραγούδια ή/και λόγιες άριες της περιόδου της Επτανησιακής Σχολής. Η **Παράφραση πάνω στην Ξανθούλα** είναι εμπνευσμένη από την ομότιτλη καντάδα του Μάντζαρου ή Καρρέρ(;) με το χαρακτήρα πλέον του δημοτικού τραγουδιού. Η βασική μύχια μελίχια μελωδία δηλωτική της μελαγχολίας για την αναχώρηση της Ξανθούλας μεταφέρεται με ένα είδος γλωσσικών ρυθμικών πειραματισμών παραπέμποντας στο ύφος του νεανικού λυρικού ποιήματος του Ζακυνθινού Δ. Σολωμού (1798-1857). Η αρμονική δόμηση των διαφοροποιημένων επαναλήψεων της σε πληθωρικές τζαζ αρμονίες ή σε ελάχιστη λιτή καταβολή περιγράφει προγραμματικά, τόσο τις εικόνες της επιβίβασης στη βάρκα με τα κάτασπρα πανιά, τον αποχαιρετισμό των φίλων με το μαντίλι, την απομάκρυνση της μορφής που κάνεται στην απέραντη θάλασσα, την ένωση του πανιού με τον αφρό του πελάγου και τη μελαγχολία του αποχωρισμού, την αισιοδοξία για την ελπίδα μιας καλύτερης τύχης, αλλά και τη θλίψη της απώλειας.

Σπύρος Δεληγιαννόπουλος *Η Αυλή των Θαυμάτων* (Μάρτιος 2017 α' εκτέλεση)

Η εκδοχή για τους ContraVenti προέρχεται από την μουσική για θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη, που παρουσιάστηκε στο θέατρο Χατζηχρήστος, στην Αθήνα, το 2014. Το μικρό μελωδικό θαύμα αποδίδεται επαναλαμβανόμενα με διάφορες επεξεργασίες από τις χροιές του κουαρτέτου αποκάλυπτοντας συναισθηματικές αποχρώσεις εγγενούς μελαγχολίας. Με τεχνικές πύκνωσης των αρμονικών παθών και αποδόμησης τους προς χάριν λιτών μελωδογραμμών προκύπτουν μια σειρά επεισοδίων που αποδίδουν εικόνες του *κύκνειου άσματος* του μεταπολεμικού βαθιά πικραμένου κόσμου στα δωμάτια της αυλής μιας λαϊκής γειτονιάς της Αθήνας κατά το 1950. Στόχος του Καμπανέλλη είναι η αποκάλυψη των ψυχογραφικών χαρακτηριστικών των Ελλήνων στις συνθήκες ρευστότητας μιας εποχής ανασυγκρότησης όπου οι ανοιχτές πληγές του εμφυλίου, τα πολιτικά πάθη, οι φοβίες και προπάντων η εκμετάλλευσή τους, επέτειναν τις ανισότητες αφήνοντας στην ανασφάλεια και την αθλιότητα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, με μόνη καταφυγή τον μικροσυναισθηματισμό και την ονειροπόληση.

(*Σημείωμα για την παράσταση στο θέατρο Τέχνης 1957-58*).

Ο **Σπύρος Δεληγιαννόπουλος** από τη Ζάκυνθο, σπούδασε Μουσικολογία, σύνθεση, sound designer: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Goldsmiths College, University of London, Internationales Musikinstitut Darmstadt, Πιάνο και Ανώτερα Θεωρητικά στο Σύγχρονο & Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, υπό τους: R. Redgate, B. Ferneyghouh, H. Lachenmann, P. Billone, M. Λαπιδάκη, Γ. Χατζηνίκο, Γ. Θυμή, Π. Δημητριάδη, Κ. Γριμάλδη, Κ. Σιέμπη, Γ. Απέργη, Α. Μούζα. Έλαβε Α΄ βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Σύνθεσης Γ. Παπαϊωάννου - Ε.Ε.Μ. Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει δημοσιεύσεις: δισκογραφικές, μουσικολογικά κείμενα, πολυάριθμες εμφανίσεις ως πιανίστας με πρώτες εκτελέσεις. Είναι Δρ. Σύνθεσης του Α. Π.Θ. και μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.

Χριστίνα Σιδηροπούλου

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων των συναυλιών του κύκλου «**Κυριακάτικα Πρωινά**» επιμελούνται οι φοιτητές του **Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας**

Το **quartetto contraVento crossOver** δημιουργήθηκε παράλληλα με το κλασικό **quintetto contraVento** με στόχο να διερευνήσει το χώρο της κλασικής crossover jazz μουσικής δωματίου, αλλά και να προκαλέσει τη δημιουργία νέων έργων αναθέτοντας σε Έλληνες συνθέτες το εγχείρημα. Αποτελείται από καταξιωμένους μουσικούς της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και διδάσκοντες του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, που έχουν αναπτύξει πολυδιάστατη καλλιτεχνική δραστηριότητα ως σολίστες, μέλη συνόλων μουσικής δωματίου και ορχηστρών σε Ελλάδα και εξωτερικό, έχουν λάβει βραβεία και διακρίσεις, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζουν έντονη διδακτική και ερευνητική δραστηριότητα.

Βιολοντσέλο

Ο **Ντιμίτρι Γκουντίμοβ** έχει στο ενεργητικό του αριστεία και διακρίσεις σε Κρατικά Ιδρύματα της Ρωσίας, *Khachaturian*, Ανώτερο Μουσικό Κολέγιο *Gnessin* (τάξη A. Benditski), Ανώτατο Δίπλωμα (τάξη B. Scoblo) και Μεταπτυχιακό (τάξη V. Topha/ ερευνητή I. Schehovtsona) στην ομώνυμη Ακαδημία και διεθνείς επιστημονικές δημοσιεύσεις. Υπήρξε κορυφαίος στην Όπερα και τη Συμφωνική Ορχήστρα Μόσχας, δίδαξε στο Moscow State Regional College of Arts, το Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και την Κρατική Ακαδημία Καλών Τεχνών Αιγύπτου. Από το 1998 είναι Α΄ κορυφαίος στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Είναι Δρ. του Κρατικού Ινστιτούτου Μουσικολογίας της Μόσχας.

Πιάνο

Η **Χριστίνα Σιδηροπούλου** είναι κάτοχος Master of Music του London College of Music του Πανεπιστημίου Thames Valley, (τάξεις I. Kennaway και R. Teroni), Διπλωμάτων Licentiate in Piano Performance του TVU και Πιάνου του Σ.Ω.Θ., Ανώτερων θεωρητικών και Πτυχιούχου Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. Έχει συναρμόσει τη διδακτική δραστηριότητα στο TMET με την επιστημονική έρευνα με δημοσιεύσεις για την ερμηνεία, διδασκαλία και ψυχολογία της μουσικής, καθώς και την προαγωγή της σύγχρονης ελληνικής δημιουργίας.

Κοντραμπάσο

Ο **Ευγένιος Πολίτης** είναι Διπλωματούχος Κοντραμπάσου της Ανώτατης Σχολής Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών Βιέννης υπό τον καθηγητή Heinrich Schneikart, τίτλου Magister der Künste του ομώνυμου Πανεπιστημίου και Δρ. του Τ.Μ.Σ. του Ιόνιου Πανεπιστημίου. Υπήρξε κορυφαίος και ιδρυτικό στέλεχος της Σ.Ο.Θ., δίδαξε στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Από το 2003 διδάσκει κοντραμπάσο και μουσική δωματίου ως καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, της Σχολής Κοινωνικών, Ανθρωπιστικών Επιστημών και Τεχνών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Κρουστά

Ο **Δημήτριος Βίττης** γεννήθηκε στην Αθήνα. Παρακολούθησε μαθήματα drums και κλασικών κρουστών στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης στο Δημοτικό Ωδείο Bochum στη Γερμανία και αποφοίτησε με δίπλωμα κλασικών κρουστών από την Ανώτατη Ακαδημία Μουσικής του Essen. Έχει λάβει μέρος σε σημαντικό αριθμό μουσικών συνόλων. Δίδαξε σε Ωδεία, στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας του Τ.Ε.Ι. Ηπείρου και στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Κατέχει τη θέση του Κορυφαίου Α΄ στα τύμπανα στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης από το 1996.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΧΩΡΙΟ SOS ΠΛΑΓΙΑΡΙ

Αγκαλιά για κάθε παιδί

Τα έσοδα της συναυλίας θα διατεθούν στο Παιδικό Χωριό SOS Πλαγιαρίου

www.sos-villages.gr

www.tssso.gr

Επιμέλεια εντύπου: **Νίκος Κυριακού**
Σχεδιασμός: **ARTCORE**
Εκτύπωση: **ThessPrint**

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΠΡΩΙΝΑ

19.03.2017

contraVento crossOver ‘Just jazz it!’

Dmitry Gudimov (βιολοντσέλο)
Χριστίνα Σιδηροπούλου (πιάνο)
Ευγένιος Πολίτης (κοντραμπάσο)
Δημήτρης Βίττης (κρουστά)

Έργα

Giovanni Sollima, Claude Bolling & Σπύρου Δεληγιαννόπουλου

Ώρα έναρξης: 12:00
Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης», Λεωφ. Νίκης 73
Είσοδος 10€
Προώληση εισιτηρίων από το www.tssso.gr